

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید به استاد عزیز: چه کار کنم در نماز حضور قلب داشته باشیم؟ من به معنای آن توجه دارم بعضی وقتها گریه می کنم ولی همیشه این طور نیست ولی هرکاری می کنم چشم دل باز نمی شود و چیزی نمی بینم چه کار کنیم چشم دل باز شود؟ در آیام ماه رجب و شعبان یک حالی می شوم ولی بعد آن حال معنوی می رود. در اعتکاف هم شرکت می کردم چند روز یک حالی دارم بعد از بین می رود چه کنیم آن حال برای همیشه باشد؟ با ما در آن حال سکوت زیاد دارم و دوست ندارم با کسی ارتباط برقرار کنم قبلاً خوابهای خوب داشتم ولی دیگه کم شده چه کار کنیم خواب خوب ببینیم و چشم برزخی باز شود؟ یکی از اولیا خدا دیدم آیت الله محمد تقی بهجت پشت سرش نماز خواندم دلم یک حالی می شد چند بار از نزدیک دیدم بدنم می لرزید ولی بعد آن معنویت تمام می شود چه کار کنیم چشم دل باز شود؟ سیر معنوی و سیر سلوک کنیم به خدا و اهل بیت علیه السلام برسیم، در نماز و روزه توجه به حق داشته باشیم؟ چگونه توجه به اسما الهیه داشته باشیم آیا با ذکر حل می شود؟ ذکر یونسیه شما تجویز می کنید یا اذکار دیگر اگر می شود راهنمایی کنید. اگر کسی در دنیا به آن مقامات که گفته شد نرسید آیا ضرر و خسران کرده و گناه کرده؟ این که مثلاً می گویند حضرت امام در نماز حضور نداشتند بعد در تشهد نماز حضور داشتند در نماز پرواز روح جسم داشتند و چشم دلشان باز بود و به تمام معنا پرواز داشتند چیزهای می دیدند و آیت بهجت هم همین طور در نماز چیزهای می دیدند اصلاً در دنیا نبودند و در آسمانها هستند. ما چه کنیم مثل آنها باشیم برای ما که این اتفاقات نمی افتاد و ببینیم. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. تقویت معارفی که جان را نسبت به حقیقت بیدار می کند مثل «معرفت نفس» ۲. توجه به نحوه ای از بودن که بهترین بودن است با نظر به توصیه های مولایمان علی «علیه السلام» به امام حسن «علیه السلام» در کتاب «فرزندم؛ این چنین باید بود» ۳. با طمأنینه و با حضور قلب، عبادات را انجام دادن، به امید آن که خداوند عنایات خاصه خود را از ما دریغ ندارد. موفق باشید